

føroyskt, men tá Erik tosar við børnini, so er tað altíð á sponskum.

– Eg góðtaki ikki, at synirnir tosa føroyskt við meg. Eg haldi fast við, at teir skulu skilja meg og svara mær á móðurmáli mínum, tá eg tosi við teir. Eg endurtaki eisini vanligar setningar, og leggi tiskil næstan orðini í munn teirra, so teir venja seg við hvussu tað verður sagt á sponskum, sigur Erik Nielsen.

Maria leggur afturat, at sigur Erik okkurt á sponskum, sum teir ikki skilja, so endurtekur hon tað á føroyskum, og tað er ein fyrimunur tey hava, av tí at bæði tosa málini hjá hvørjum øðrum.

Erik Nielsen sigur, at hann velur eisini at tosa við dreingirnar á sponskum, tá tey eru úti, soleiðis at spanskt ikki bert verður til heimabruk og tað tí verður munur á málunum báðum. Undantakið er møguliga, um tey eru millum nógv fólk, har øll tosa saman, ella um hann skal tosa við námsfrøðingarnar í barnagarðinum.

Málið er mín stoltleiki

Móðurmálið er stórir partur av samleika okkara, og líkamikið hvussu væl vit duga eitt annað mál, so vigar annað málið vit læra ikki líka nógv í samleika okkara, sum móðurmálið ger. Tað er ikki bert ein spurningur um verbalt samskipti, men eisini ein mentanarligur arvur og identitetur, sum liggur í at tosa og skilja málið væl og virðiliga.

– Eg eri tvørur, tí hetta er umráðandi fyri meg. Eg vil, at synir mínir ikki bert skilja men eisini tosa spanskt. Teir skulu eisini kunna tosa við ommu sína, sum bert tosar spanskt, og ikki bert skilja hana, sigur Erik Nielsen.

Maria við Neyst sigur at tað er deiligt at børn teirra duga spanskt, og fáa kommunikera við familjuna hjá Eriki.

– Eisini tí at Erik útrykkir seg best á sínum egna móðurmáli, og tí verður samskipti meir náttúrligt, sigur hon.

– Tá familjan hjá mær hoyrir teir tosa spanskt verði eg stoltur, leggur Erik Nielsen afturat.

Rainer Latupeirissa tekur undir við Eriki, men leggur afturat at

Erik Nielsen og Maria við Neyst

Tey eiga 5 ára gamla Kieran og 1 ára gamla Liam Erik er úr Argentina og Maria úr Klaksvík Móðurmálið hjá Eriki er spanskt

hann ikki er líka strangur sum Erik. Hann gongur tó høgt upp í, at børnini skulu skilja indonesiskt, tí so er grundalagið lagt, um tey seinni fáa brúk fyri tí, heldur hann. Margith Latupeirissa sigur, at tað eisini er umráðandi fyri hana, at børn teirra duga málið hjá pápa sínum, tí so fáa børnini samskipt við familjuna hjá Rainer í Indonesia.

– Stórir partur av familju hansara dugur ikki at orðføra seg á enskum, so um børn okkara ikki tosa indonesiskt, so duga tey ikki at samskipta við familjuna har. Hetta er ein stórir partur av teirra samleika, tí tey eru jú hálv indonesisk, sigur Margith Latupeirissa.

Tvímæli minkar um snævurskygni

Børnini læra skjótt mál, og læra eisini skjótt nær og hvar ymisku málini skulu tosast.

Margith og Rainer Latupeirissa greiða frá, at tey júst hava verið í Indonesia í seks vikur, og trý ára gamla dóttir teirra longu tá byrjaði at tosa indonesiskt. Hon skilti eisini, at tað bert vóru foreldrin, ið tosaðu og skiltu føroyskt, og hoyrði hon okkurt, sum hon ikki skilti, so spurdi hon um tað beinanvegin. Hóast hon lærði nógv indonesiskt hesar vikurnar, so varð føroyska málið ikki ávirkað.

Tá tú hevur tvær mentanir og mál verður tú meir tolerantur. Tú sært hvønn dag, at tað er meir enn ein máti at gera tingini uppá, og at ein máti ikki neyðturviliga er rættari enn hin. Ja, tú verður minni snævurskygður

Heima hjá familjunum báðum hevur tað eisini verið væl móttikið, at børnini øll tosa annað mál enn bert føroyskt heima.

– Børnini duga væl at skifta í millum ymisku málini. Tey tosa føroyskt og spanskt við foreldrin og føroyskt við ommuna og abba. Nú er mamma mín eisini farin at læra eitt sindur av sponskum, flennir Maria við Neyst.

Margith Latupeirissa greiðir frá, at foreldur hennara hava tvíhildið um, at børnini eisini skulu læra móðurmálið hjá pápanum, soleiðis at tey fáa tosa við familju hansara í Indonesia. Hetta tí tey sjálvi ikki høvdu viljað verið í teirra stöðu, um Margith og Rainer høvdu valt at búseta seg í Indonesia í staðin fyri í Føroyum, og tá ikki lært børn síni føroyskt.

Tað er ein fyrimunur at tosa títt egna mál við børn tíni, eru báðar familjurnar samdar um.

– Tá tú hevur tvær mentanir og mál verður tú meir tolerantur. Tú sært hvønn dag, at tað er meir enn ein máti at gera tingini uppá, og at ein máti ikki neyðturviliga er rættari enn hin. Ja, tú verður minni snævurskygður, sigur Margith Latupeirissa.

Barnagarðar eru við

Tá tað snýr seg um tvímælt børn, sum vaksa upp við ymiskum máli

og mentanum, er umráðandi at stovnar og skúlar vísa virðing og samskipta væl við heimini. Margith Latupeirissa greiðir frá, at tey eru eggjaði av bæði dagrøkt og av barnagarði at tosa indonesiskt við børnini. Eisini kendi hon, at barnagarðurin hjá dótturini gjørdi nógv burtur úr at greiða hinum børnunum frá hvat hendi, tá tey fóru til Indonesia at vitja í vetur.

– Møguliga er ein av grundunum, at tað eru so nógv tvímælt børn í júst hasi barnagarðsstovuni, sigur hon.

Maria við Neyst leggur afturat, at hon veit út frá arbeiði sínum sum námsfrøðingur, at tað besta er, at man tosar sítt egna móðurmál við børnini.

– Tað klára børnini væl, sigur hon.

Hvørki Maria og Erik ella Margith og Rainer halda, at tvímæli hevur havt við sær, at tað hevur tikið longri tíð, áðrenn børnini fóru at tosa.